UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia Exercitia Deo suo Vacaturæ

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Actus, affectus, & Exercitia spiritualia, quibus anima sese exerceat tam in viâ purgativâ, quàm in Illuminativâ & Unitivâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-60556

Visual Library

præclariſſimis encomijs præventa judicetur. Calumniæ innocentibus inuſtæ non ſunt calumniæ, cùm aurum innocentiæ maculam non recipiat. Nocentem econtrà, & impium lauda, prout potueris, & quid, niſi vituperijs obrues? incapax enim eſt talis, & indignus omni laude.

39. Anima illa, quæ pati refugit, plus omnibus ſuſtinet. Fugere tribulationes, major eſt pœna, quàm ipſamet tribulatio. Tantò minùs quis patitur, quantò pati deſideraverit. Crux Chriſti hilariter amplexata exigui eſt ponderis.

40. Qui ſibimet placere cupit, nunquam placebit Deo, ſe ipſum oderit neceſſe eſt, qui Deum amare deſiderat. Amor proprius, & amor divinus ſibi invicem contrariantur, ſimul conſiſtere neutiquam valentes.

Actus affectûs, & exercitia ſpiritualia, quibus anima ſeſe exerceat tam in via purgativa, quàm in illuminativa, & unitiva.

DIviſi decendiale hoc, & propoſui meditationes pro via purgativa, illuminativa, & unitiva, quas ipſas ita porrò diſtribui: Primis quatuor diebus aſſignavi illas pro via purgativa, tribus ſequentibus

pro via illuminativa, & ultimis tribus pr
unitiva. Poterit ergò anima illis dic
quibus aſſignavi materiam pro via pur
va, ſæpiùs ſe exercitare in affectibus vi
proprijs, quos magnæ efficaciæ eſſe no
utpote, qui permoveant animam ad vir
magno ardore amplexandas, eámque e
bunt ad velociter currendum in via p
ctionis; Ne dicam eos ad inſtar ſagitt
eſſe, quibus cor divinum feriamus, & a
ces noſtras attentum reddamus; aut l
ad inſtar legatorum ab anima in ſolit
conſtituta ad paradiſum miſſorum, und
vinam gratiam ſollicitent. Animæ i
Domini probè inſtructæ, & in perfe
progreſſæ benè capiunt, quanti emolu
ſit, continua internorum actuum exe
tio. Et ſcias, anima devota, quema
dum multiplicatio actuum internorum
caminoſorum ſemper deteriorem, & d
miorem reddit animam, ita actus int
bonos ſemper efficere pulchriorem.

Quod cùm abundè mihi conſtet, fa
intelligam, quantum bonum anima ind
ducere poſſit, ratum fuerit, quoſdam
affectus, & exercitia, quibus hoc t
pore, anima ſe exerceat, pro-
ponere.